
wenst u

Gezegende Kerstdagen

en voor het nieuwe jaar

Gods nabijheid

in voor- en tegenspoed!

uitgave van:

De tabernakel
preken met verwachting

Het *lied*
van de *engelen*

LUKAS 2:13-14

Het lied van de engelen – Archibald Alexander
Jaargang 26 – nummer 1 – november/december 2023

Toelichting foto omslag

Een groot en hemels koor kondigde de komst van de Heere Jezus aan. Glorie aan God in de hoge, en vrede op aarde – dat zongen zij. Archibald Alexander neemt ons in deze preek mee naar het wonder van de komst, van de menswording van onze Heere. Deze grote gave, de prijs voor ons betaald, zet ons aan om ook vrede te zoeken en te brengen op aarde, om God te verheerlijken. Om ons licht te laten schijnen in alles wat we doen. Zo wordt de glorie van God niet alleen door ons, maar ook door anderen gezegd en gezongen.

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: *The incarnation*

Bron: Archibald Alexander, Practical sermons to be read in families and social meetings (Pennsylvania: 1850)

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

HET LIED VAN DE ENGELEN

En van stonde aan was er met de engel een menigte van de hemelse heerlegers, prijzende God en zeggende: Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.

Lukas 2:13-14

In de Bijbel staat twee keer beschreven dat de engelen in koor God prezen met betrekking tot onze wereld. De eerste keer was toen de hoeksteen van de aarde werd gelegd en de fundamenten ervan werden gegrondvest. Toen zongen de morgensterren samen vrolijk, en juichten al de kinderen Gods (Job 38:7). Het andere gedenkwaardige moment was bij de geboorte van de Zaligmaker, waar onze tekst over spreekt.

En het profetische woord, dat vast en zeker is, vertelt ons dat er opnieuw een groot koor zal opklinken wanneer het geestelijke Babel wordt verwoest en de bruiloft van het Lam aanbreekt. Dan zal een stem uit de troon zeggen: 'Looft onze God, gij al Zijn dienstknechten, en gij, die Hem vreest, beiden klein en groot!' Johannes vertelt verder: 'En ik hoorde als een stem van een grote schare, en als een stem van vele wateren, en als een stem van sterke donderslagen, zeggende: Halleluja, want de Heere, de Almachtige God, heeft als Koning geheerst. Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid' (Openb. 19:5-7).

Het geeft veel blijdschap iets over de hemelbewoners te

leren, en te ontdekken dat hun gevoelens veel lijken op die van onszelf, alleen is er bij hen geen sprake van zonde en onvolmaaktheid. De engelen zijn Gods kinderen goed gezind en hebben tedere gevoelens voor hen. Ze zijn aangesteld als hun beschermers en helpers om over hen te waken en ze te bevrijden van allerlei kwaad dat hen anders zou overweldigen. In Zijn wijsheid heeft God besloten dat de engelen gewoonlijk onzichtbaar te werk gaan als ze de erfgenamen van de zaligheid dienen. Ze bewijzen Gods kinderen, zonder dat die het beseffen, de grootste diensten. De zichtbare tegenwoordigheid van deze heilige wezens zou ons zo imponeren en bang maken, dat we niet meer in staat zouden zijn onze gewone dagelijkse taken uit te voeren.

Lange tijd was er in de kerk vrijwel geen sprake van dat engelen een bezoek brachten aan een mens. Maar toen de Zoon van God geopenbaard zou worden, verscheen de engel van de Heere aan Zacharias, de vader van Johannes de Doper, toen hij klaarwakker was en in de tempel zijn dienst verrichtte. Daarna verscheen hij ook aan Maria en weer later aan Jozef, haar aanstaande echtgenoot. En in die gedenkwaardige nacht waarin Christus werd geboren, behaagde het God om Zijn engel, waarschijnlijk Gabriël, te zenden om die blijde gebeurtenis aan te kondigen. Hij stuurde hem naar een groepje herders die met hun kudde in de velden van Bethlehem verbleven. 'En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vrees' (Luk. 2:9).

Het ligt niet in de menselijke aard om het gezicht van een

engel te zien en dan niét te vrezen. Schuldbesef doet ons huiveren in de tegenwoordigheid van deze heilige wezens die zoveel voortreffelijker zijn dan wij. Maar wanneer deze welwillende boodschappers van God verschijnen, nemen ze meestal heel vriendelijk de vrees weg van degene naar wie ze gestuurd zijn. In dit geval zei de engel tegen de doodsbange herders: 'Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die voor het gehele volk wezen zal; namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe' (Luk. 2:10-12).

Hoewel er eerst maar één engel aan de herders verscheen, was hij niet alleen. Deze gebeurtenis moest niet slechts door een enkele boodschapper worden aangekondigd, maar eiste de aandacht van alle hemelbewoners op en bracht hen allemaal in vervoering. Het vooruitzicht dat deze machtige Bevrijder te midden van de mensen zou verschijnen, vervulde hen met grote blijdschap. Plotseling was er toen 'met de engel een menigte van de hemelse heerlegers, prijzende God en zeggende: Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen' (Luk. 2:13-14).

Het eerste wat in dit goddelijke lied onze aandacht vraagt, is de gezindheid van deze hemelse wezens. Het gevoel dat in hun lied doorklinkt, is precies wat we van heilige engelen zouden verwachten. En ook al zijn het maar weinig woorden die ze samen zongen, hun lied geeft onmiskenbaar uitdrukking aan een volkomen heilige gezindheid.

Om te beginnen, geven ze God alle eer. Dit is zonder twijfel de kern van een hemelse gezindheid. Alles wat God verheerlijkt, zal de heilige engelen verheugen. Om Zijn eer te bevorderen, staan ze gereed voor elke dienst die van hen gevraagd kan worden. Of dat nu een verheven taak is of een nederig dienstbetoon aan zondige mensen, altijd zijn ze even stipt in hun gehoorzaamheid, want ze worden volledig in beslag genomen door Gods liefde.

Iemand die God boven alles liefheeft, zal ook Zijn schepselen goedgezind zijn. De engelen verheugden zich in de geboorte van een Zaligmaker omdat Deze de vrede zal terugbrengen op aarde. Het feit dat er oorlogen woeden tussen de nakomelingen van dezelfde ouders, deelgenoten van dezelfde natuur, is op zichzelf een afschuwelijk bewijs dat we een gevallen mensengeslacht zijn. Het aantal mensen dat in een oorlog is omgebracht, is ontelbaar groot, en een groot deel van de tijd en rijkdom van de volken wordt ingezet om deze uiterst onmenselijke bezigheid voor te bereiden en voort te zetten. Maar de engelen koppelden de geboorte van de Zaligmaker aan een blijvende, ultieme vrede. Zodra het koninkrijk van Christus eenmaal ten volle in de wereld gevestigd zal zijn, zullen de oorlogen overal ophouden.

Want waar komen oorlogen en conflicten vandaan? Komen ze niet voort uit onze hartstochten? De geest van het Evangelie is vrede. Het Evangelie zet mensen ertoe aan hun zwaarden om te smeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. De heidenen hadden in hun pantheon goden die plezier hadden in oorlog voeren, maar onze Koning is

de Vredevorst en de heilige engelen verblijden zich in het vooruitzicht van vrede op aarde. Zij zijn de mensen van harte welgezind. Omdat het Evangelie diezelfde gezindheid uitstraalt, verheugden ze zich toen deze goede boodschap bekend werd gemaakt. En ook nu verheugen ze zich dagelijks over de bekering van iedere ziel die wordt gered van de schuld en verontreiniging van de zonde en van satans heerschappij. Er is blijdschap onder de engelen Gods over één zondaar die zich bekeert (Luk. 15:10).

We zien hier wat de gezindheid van de hemel is en waar we om bidden als we zeggen: 'Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.' De geest waarvan dit engelenlegioen blijk gaf en die heel het ontelbaar grote engelenrijk doortrekt en drijft, is dezelfde geest die onder de mensen de overhand behoort te hebben. Alle mensen zouden zich moeten verheugen in Gods heerlijkheid; alle mensen zouden vrede en menslievendheid moeten uitstralen. Wat een gezegende verandering zal het veroorzaken wanneer alle mensen, of de meeste mensen, door deze geest worden gedreven! Wellicht is er geen betere manier om onze tijd te besteden dan door het overpeinen van het verband tussen de geboorte van de Zaligmaker, de heerlijkheid van God en het geluk van de mens.

God wordt verheerlijkt door alle dingen die Zijn heerlijke eigenschappen nog beter kenbaar maken. Omdat Hij absoluut en oneindig volmaakt is, kan Zijn wezenlijke volmaaktheid nooit groter worden. Door middel van Zijn schepselen kunnen Zijn eigenschappen wel worden uitgestald, en in

zoverre dit gebeurt, wordt God verheerlijkt. Zowel de rede als de Schrift leert ons dat dit het doel is waar God in al Zijn daden en bedelingen naartoe werkt. Een hoger of edeler doel is er niet. Rationele schepselen zouden dit ook als hun hoogste doel moeten nastreven. Ze zouden God op alle mogelijke manieren en met al hun krachten moeten verheerlijken.

Hoe verkondigen de hemelen Gods heerlijkheid? Door Zijn macht, wijsheid en goedheid te laten zien. Zo wordt ook van de aarde gezegd dat deze vol is van Gods heerlijkheid, omdat Zijn eerdergenoemde eigenschappen onmiskenbaar zichtbaar zijn in alle dieren en alle gewassen, evenals in de opbrengst van de aarde, in de wolken, de regen, de zee, de wijnstok, de waterbronnen, het licht, de lucht, de wisseling van dag en nacht, de opeenvolgende seizoenen, de zaaitijd en de oogst – ja, alles op aarde getuigt van de wijsheid en goedheid van de Schepper.

Toch heeft God in het Evangelie Zijn eigenschappen nog rijker en vollediger tentoongesteld dan in de schepping. In de menswording van Gods Zoon is Zijn wijsheid buitengewoon en onvergelijkbaar. Het Kind Dat geboren werd, was geen gewoon kind. Hij was niet alleen een mens, maar tegelijkertijd waarachtig mens én de Zoon van God. In deze geboorte is het Woord vlees geworden. 'God is geopenbaard in het vlees' (1 Tim. 3:16). Dit mogen we wel de diepten van goddelijke wijsheid noemen; de Godheid is met de mensheid verenigd in een persoonlijk bestaan, zodat Degene Die de Zoon van God is, ook de Zoon van de mens is – de Godmens. Toch worden in deze vereniging de volmaaktheden

van de Godheid niet overgedragen aan de menselijke ziel. Evenmin worden de eigenschappen van de menselijke ziel overgedragen aan de goddelijke natuur.

Dankzij dit wijze en wondervolle bestaan van de Persoon van Christus is er een fundament gelegd om zondaars zalig te kunnen maken in overeenstemming met Gods waarheid en recht. Velen denken dat God de zondaar kan redden door een soevereine machtsdaad alleen. Wat Zijn macht betreft zou Hij dat zeker kunnen, maar waar blijft dan Zijn recht? Waar blijft dan de eer van Zijn wet? Stelt u eens voor dat Hij zondaars zou redden zonder dat er verzoening tot stand zou worden gebracht. Dan zou dat wat Hij ons van Zijn karakter laat zien, Zijn schepselen aanmoedigen om te zondigen. Of op z'n minst zou het al hun vrees voor de zonde wegnemen. Want in dat geval zou het niet glashelder zijn dat Hij lijnrecht tegen de zonde is gekant. Dan zou de heiligheid van Zijn karakter dus worden verdoezeld.

Het moeilijke probleem dat moest worden opgelost, was hoe God rechtvaardig kon zijn en toch de goddeloze kon rechtvaardigen. Het is alleen bij een Persoon zoals Jezus Christus, Die tegelijk God en mens is, dat recht en genade verzoend kunnen worden in de verlossing van een zondaar. Er moet aan Gods wet en recht genoeg worden gedaan. Als de Heerser van het heelal bereid is een Plaatsvervanger te aanvaarden – en dat heeft God bekendgemaakt in de openbaring die Hij ons heeft gegeven – dan is hier Iemand Die volkomen in staat is alles te doen en te lijden wat nodig is om God te eren en de zondaar zalig te maken.

Hoewel Gods wijsheid schitterend aan het licht komt in de menswording, geldt dat niet minder voor Zijn liefde en barmhartigheid. Sterker nog, liefde kunnen we beschouwen als de eerste bewegende oorzaak in dit majestueuze verlossingsplan. Wijsheid en macht worden aangewend om een weg te openen waarin Gods genade haar werk kan doen. Genade kan niet worden uitgeoefend ten koste van Gods recht. Daarom is het noodzakelijk dat het verlossingsplan ervoor zorgt dat Gods recht volkomen wordt bevredigd. Dat wat elk schepsel, hoe verheven ook, een onmogelijkheid zou noemen, heeft Gods wijsheid tot stand gebracht. 'O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods!' (Rom. 11:33).

Maar zoals eerder gezegd, dit alles is uitgedacht om de weg te banen voor liefde en genade. In de geboorte van de Zaligmaker hebben we de duidelijkste openbaring van de vrije liefde van God die we maar kunnen bedenken. 'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe' (Joh. 3:16). 'Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad' (1 Joh. 4:10). 'Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden' (1 Joh. 3:1). 'Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft' (Ef. 2:4). 'Gelijk ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven' (Ef. 5:2). 'Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte en lengte, en diepte, en hoogte is, en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven

gaat' (Ef. 3:18-19). 'Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zet voor zijn vrienden' (Joh. 15:13). 'Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:8).

De rede leert ons dat rechtvaardigheid een wezenlijke eigenschap van God is. Hetzelfde blijkt duidelijk uit de heilige Schriften. Zelfs in de passages waar Hij Zijn Naam openbaart als 'HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid, Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden', wordt ook verklaard dat Hij 'de schuldige geenszins onschuldig houdt' (Ex. 34:6-7). Het is niet nodig om uitvoeriger uit te leggen hoe deze eigenschap schittert in Christus' komst en het verlossingsplan, want we hebben al gezien dat de onvermurwbare eis van Gods recht het grote obstakel was dat de redding van de zondaar in de weg stond. We zagen al dat de wijsheid van het verlossingsplan daaruit bestond dat het volledig beantwoordt aan de eisen van het recht, en wel door de tussenkomst van een bekwame Plaatsvervanger of Borg.

Dat dit geen denkbeeldig plan is, verzonnen door een mens, maar het geopenbaarde plan van Gods genade, blijkt onmiskenbaar uit de volgende Bijbelteksten. 'Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem' (2 Kor. 5:21). 'Want de wet van de Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des dood. Want hetgeen voor de wet onmogelijk was, omdat zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn

Zoon zedende in gelijkheid van het zondige vlees, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons' (Rom. 8:2-4). 'Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; opdat Hij hen, die onder de wet waren, verlossen zou' (Gal. 4:4-5). 'Want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. (...) Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons' (Gal. 3:10, 13). 'Want gelijk door de ongehoorzaamheid van die éne mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Een velen tot rechtvaardigen gesteld worden' (Rom. 5:19).

Ook Gods waarheid en Zijn trouw komen heel duidelijk aan het licht in de geboorte van de Zaligmaker. Duizenden jaren lang was de ene na de andere voorzegging gedaan, als bewijzen ter ondersteuning van het geloof van Gods volk dat er een Messias zou worden geopenbaard, een Profeet, een Priester zoals Melchizedek, een Koning op de berg Sion. Het moment van Zijn komst was aangeduid in enkele opmerkelijke profetieën en nu was de volheid van de tijd gekomen.

Menselijk gesproken leek het onwaarschijnlijk dat deze voorzeggingen precies zouden worden vervuld. Het Joodse volk ging gebukt onder het juk van de Romeinen en Davids nageslacht was verstrooid en verarmd. Maar God vraagt Zich nooit af hoe Hij Zijn doelen kan bereiken en Zijn eigen voorzeggingen kan vervullen. Toen Israël in Egypte woonde,

in slavernij verkeerde, kwam de tijd van de belofte dichtbij, maar was er ook maar enig teken van de vervulling ervan? En toch, precies op de dag waarop de vierhonderddertig jaar, aan Abraham voorzegd, voorbij waren, verliet heel het volk het land van hun gevangenschap.

Wanneer de zeventig weken uit Daniël 9 ten einde lopen, wordt de Zoon van David geboren. Een heilige maagd uit het huis en het geslacht van David, vergezeld door haar ondertrouwde man, is door Gods voorzienigheid vanuit Nazareth naar Bethlehem gebracht. Zie eens hoe God de harten van koningen neigt om Zijn eigen doelen te bereiken! Keizer Augustus moet een decreet afkondigen dat inhoudt dat elk gezin naar zijn stad van herkomst moet reizen om te worden ingeschreven. Jozef en Maria, in hun diepe armoede, geven gehoor aan dit keizerlijke bevel en zo wordt Gods woord met betrekking tot Bethlehem vervuld. 'En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël' (Mi. 5:1).

De profetieën hadden echter niet alleen de geboorteplaats van de Messias en Zijn afstamming van David voorzegd. Ze vertelden ook dat Hij geboren zou worden uit een maagd. 'Ziet', zegt Jesaja, 'een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam Immanuël heten' (Jes. 7:14). Sinds de grondlegging van de wereld was zoiets nog nooit gehoord, maar het werd letterlijk vervuld in het geval van onze Zaligmaker. De evangelist Mattheüs vertelt ons: 'De geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want toen

Maria, Zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden uit de Heilige Geest. Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet openlijk te schande wilde maken, was van wil haar heimelijk te verlaten. En alzo hij deze dingen in de zin had, ziet, de engel des Heeren verscheen hem in de droom, zeggende: Jozef, gij zoon van David! wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit de Heilige Geest. En zij zal een Zoon baren, en gij zult Zijn naam noemen JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. En dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden, hetgeen door de Heere gesproken is, door de profeet, zeggende: Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten Immanuël; dat is, overgezet zijnde, God met ons' (Matth. 1:18-23). Zo werd God verheerlijkt door de geboorte van dit kind, omdat door deze gebeurtenis Zijn waarheid en betrouwbaarheid duidelijk openbaar kwamen.

Dat de geboorte van Christus een teken is dat God een welbehagen heeft in de mensen, dat Hij hen goedgezind is, heeft geen verder bewijs nodig. We zagen immers al dat Zijn liefde de oorsprong van heel het verlossingsplan was, en welbehagen is gewoon een ander woord voor liefde. Als God onze wereld liefhad, staat het buiten kijf dat Hij handelde vanuit Zijn welbehagen in de mensen. En dat het Evangelie bedoeld is om een allesomvattende vrede te brengen onder de mensen werd aan het begin van deze preek al duidelijk. Toch lijkt het me passend, en in overeenstemming met de Schrift, om het woord 'vrede' breder op te vatten.

Wanneer Christus en de apostelen dit woord gebruiken, is het rijk aan betekenis. Het is een van die woorden die vaak worden gebruikt in zegeningen. Bijvoorbeeld als Jezus zegt: 'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u' (Joh. 14:27). 'Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt' (Joh. 16:33). 'De vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede' (Gal. 5:22). Paulus gebruikt meestal deze groet: 'Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en de Heere Jezus Christus.' Hij spreekt over 'de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat' (Fil. 4:7).

In zijn breedste betekenis bevat dit woord drie belangrijke zegeningen. De eerste daarvan is vrede met God. Hiervoor is nodig dat Zijn toorn wordt gestild door het bloed van Christus. Dit is niets anders dan die volkomen verzoening waarover in de Schrift wordt gesproken. Het is het gevolg van onze vergeving en rechtvaardigmaking. 'Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus' (Rom. 5:1). Vrede met God omvat ook dat de natuurlijke vijandschap van het menselijk hart wordt verbroken en dat het hart met liefde wordt gevuld.

De tweede betekenis van dit woord is vrede in het geweten en kalmte en harmonie in onze verlangens en gevoelens. De zonde heeft een huiveringwekkende wanorde veroorzaakt, met als gevolg dat we onze vermogens verkeerd gebruiken. Genade herstelt de vrede en brengt weer harmonie. Het geweten van een zondaar kan dan wel slapen en verhard zijn, maar het zal nooit een vaste vrede genieten voordat

het is besprenkeld met het bloed van de verzoening. Dit is de enige balsem die de pijn van een gewonde geest kan wegnemen.

De derde zegen is vrede met onze medemensen. Christenen moeten vredelievende mensen zijn. Dat volgt uit de leerstukken die ze geloven en uit de gezindheid die ze hebben ontvangen. Voor zover het in hun macht ligt, leven ze in vrede met alle mensen. Telkens weer komen ze openbaar als vredestitelers. Er is niets anders voor nodig om een wereldwijde vrede te bewerkstelligen dan de wereldwijde verspreiding van het Evangelie.

Tot slot

Tot slot nog enkele laatste gedachten. Ten eerste, een gelovige ziet dat er in deze wereld maar weinig mensen zijn die zich oprecht aan de aanbidding van hun Schepper wijden. De meesten verachten Zijn gezag en vertrappen Zijn wet. Daarom is het voor de gelovigen een grote vreugde dat er een wereld bestaat die bevolkt wordt door een ontelbare menigte wezens die veel verhevener zijn dan de mens en waarin allen, zonder enige uitzondering, het als hun hoogste eer en grootste geluk beschouwen om God zonder ophouden te loven en Zijn bevelen uit te voeren. Vermoedelijk is het zo dat velen zich wijden aan het lofprijzen en verheerlijken van God. Anderen worden als boodschappers eropuit gestuurd om de wil van God bekend te maken, of het volk van God te dienen en te beschermen. Beurtelings nemen ze deze diensten waar en genieten dus allemaal het grote voorrecht zich te mogen voegen bij de glorierijke lofprijzing

rond de troon en komen ze ook allemaal aan de beurt om als boodschappers Gods wil uit te voeren.

Wat een verblijdende gedachte dat deze hemelse wezens de mensen liefhebben en een levendige belangstelling hebben voor alles wat ons aangaat, en bovenal in alles wat de zaligheid van Gods uitverkorenen aangaat! Wat een vreugde is het te weten dat ze blijmoedig naar de aarde afdalen om hen te dienen, te beschermen tegen het kwaad en bij te staan op allerlei manieren waar wij geen weet van hebben.

Toch is de dienst van de engelen aan ons maar klein verzeleken bij het verlossingswerk dat de Zoon van God heeft verricht. Wat een onuitsprekelijke dankbaarheid zijn we God verschuldigd voor de geboorte van de Zaligmaker! Hoewel deze grootse gebeurtenis meer dan achttienhonderd jaar geleden plaatsvond, is het belang ervan nog niets kleiner geworden. De gezegende gevolgen van de menswording zijn vandaag nog even groot als voorheen. Christus, Die geboren werd in Bethlehem, is nu nog even machtig om te verlossen als toen Hij stierf; Zijn kostbare bloed zal nooit zijn kracht verliezen. Wij hebben vandaag net zo'n vrije toegang tot de Verlosser als Zijn eerste discipelen. Het geloof heeft geen zichtbare Zaligmaker nodig; Jezus spreekt zelfs hen zalig die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven (Joh. 20:29).

Laten we ernaar streven vervuld te zijn met de Geest Die deze grote hemelse legermacht bezielde. Laat het voortdurend ons doel zijn God in de hoogste hemel te verheerlijken, te streven naar vrede op aarde en onze medemensen goed-

gezind te zijn. We zijn niet van onszelf; we zijn gekocht met een hoge prijs. Daarom moeten we God verheerlijken met ons lichaam en onze geest, die Zijn eigendom zijn. Of we nu eten of drinken, en wat we ook doen, we behoren God te verheerlijken. We moeten ons licht zó laten schijnen dat anderen onze goede werken zien en onze Vader in de hemel erom verheerlijken. Vergeet niet dat de tijd kort is, dat onze kans om God in deze wereld te verheerlijken snel voorbij zal zijn. Werk daarom zolang het dag is, want met rasse schreden nadert de nacht waarin geen mens meer werken kan.

Tot slot, het gedenken van de geboorte van de Zaligmaker moet niet beperkt blijven tot een bepaalde dag in het jaar. Laat Zijn geboorte dagelijks onze dankbaarheid en lofprijzing oproepen! We lezen in het Nieuwe Testament nergens dat er een bepaalde dag apart wordt gezet om deze geweldige gebeurtenis te vieren. De apostelen en de eerste discipelen waren zo vol van het Evangelie dat ze blijkbaar geen aandacht besteed hebben aan de uiterlijke omstandigheden en bijkomstigheden waar men later zo door in beslag werd genomen. We lezen nergens dat de apostelen in Jeruzalem heilige plaatsen bezochten of op zoek gingen naar relikwieën. In het Nieuwe Testament vinden we geen enkele zinspeling op dat soort dingen. Stel dat het precieze moment waarop onze Zaligmaker is geboren aan ons zou zijn bekendgemaakt, dan had het geen kwaad gekund om aan die gedenkdag aandacht te besteden, zonder bijgeloof. Maar het is uiterst onzeker op welke dag van het jaar Christus geboren is, en dit kan niet worden vastgesteld zonder een goddelijke openbaring.